

www.nevo.co.il

תא (אי) 44408-02-16 סמי מור נ' שלמה ביטון

בית משפט השלום באילת

ת"א 44408-02-16 מור נ' ביטון ואח'

תיק חיצוני:

בפני תובע
כב' השופט ליאור ברינגר
סמי מור ת.ז., XXXXXXXXXX
 נגד
1. שלמה ביטון ת.ז., XXXXXXXXXX
2. איילת ביטון ת.ז., XXXXXXXXXX
3. זיק ש.ר. בע"מ חברות, 513210625
החלטה בבקשה לביטול עיקול

1. נתבעים 1 ו- 2 הם בני זוג שבבעלותם חברה בע"מ, היא הנתבעת 3 (להלן: "החברה"), אשר מנהלת חנות נוחות בשם "משהו טוב" בשדרות התמרים 77 באילת (להלן: "העסק"). ביום 01.06.13 נחתם "הסכם שותפות" בין התובע לבין נתבעת 3, לפיו התובע רוכש מחצית ממניותיה של נתבעת 3. על ההסכם חתומים שלושת הנתבעים על אף שנתבעים 1 ו- 2 לכאורה אינם צד להסכם, מה שמעלה תהיות כיצד זה החברה מוכרת לתובע את מניותיה אשר אינן שייכות לה כלל וכלל אלא הן שייכות לנתבעים 1 ו- 2 (להלן: "ההסכם"). העולה מהאמור לעיל הוא כי קיים בלבול בהגדרת הצדדים ואני מקבל את טענת התובע לפיה העסקה הייתה בעצם מול נתבעים 1 ו- 2 כאשר מדובר במערכת יחסים שהייתה לו איתם עוד טרם לחתימת ההסכם, כאשר עבד אצלם כשכיר.
2. לטענת התובע, הוא עבד אצל הנתבעים כשכיר ונתבע 1 שכנעו להיכנס כשותף בחברה, לפיכך חתמו על ההסכם לפיו התובע קונה את מחצית מניות החברה בסכום של 525,000 ₪, אולם בפועל סוכם על סכום כפול מכך, כאשר המחצית השנייה של הסכום שולמה לנתבעים במזומן ולא בא זכרה בהסכם.

o

--- סוף עמוד 1 ---

לנתבעים גרסה שונה, אולם לא הצלחתי להבין את גרסתם. דבריו של הנתבע בעדותו בפני בדיון מיום 22.10.17 (להלן: "הדיון") אינם הגיוניים: התובע צירף לכתב התביעה את **נספח ד'** – הוא מסמך בכתב ידו של הנתבע שאינו מוכחש על ידו, והנתבע הסתבך בהסברו ולא הצליח להסביר את הדברים הכתובים באותו מסמך, כאשר תוכנו של נספח ד' תומך חד משמעית בגרסת התובע, מה שמעיד על אמינותו של התובע מול חוסר אמינותו של הנתבע. לטענת התובע, בכדי לשלם לנתבעים את הסכום עליו סוכם בין הצדדים שמצטבר לסכום של למעלה ממיליון ₪ היה עליו לקחת הלוואות מהבנק, ומכוון שידע מראש שלא יוכל לעמוד בהלוואות סוכם בין הצדדים שהתובע ימשיך לנהל את העסק ויקבל בגין כך שכר נטו בגובה 25,000 ₪. שכר זה שולם לו משך כשנה וחצי, אולם לאחר שסיים לשלם לנתבעים את כל הסכומים שהתחייב לשלם להם עפ"י ההסכם, הוא לא קיבל עוד שכר כלשהו בגין עבודתו (מתחילת שנת 2015). לטענת התובע סוכם ששכר זה ישולם לו עד שיפרע את כל ההלוואות ולאחר מכן יסוכם השכר מחדש.

3. הנתבעים מסכימים שכך היה, אלא שלטענתם השכר תלוי בתזרים המזומנים, ומה לעשות שכך קרה, במקרה, ללא שום קשר להסכם שבין הצדדים, פשוט מאוד הכנסות העסק ירדו בדיוק כשהתובע סיים לשלם להם את התשלומים שהתחייב לשלם עבור רכישת חלקו בעסק ולכן לא שולמה לו משכורת. לטענתם סוכם אמנם על שכר של 25,000 ₪ אולם ללא קשר לפירעון הלוואות התובע אלא בכפוף לתזרים מזומנים של העסק. השלב הבא בפרשה הוא שהתובע לא הצליח לטענתו לכלכל את משפחתו ולהחזיר את ההלוואות שהוא חייב עדיין מכוון שלא שולם לו שכר כלשהו בגין עבודתו בעסק, לכן נאלץ לעזוב את העסק לאחר שפנייתו לנתבעים נותרו

ללא מענה, וכיום הוא עובד שכיר במקום אחר כ-14 שעות ביממה בכדי לפרנס את משפחתו ולהחזיר את ההלוואות שלקח, זאת לאחר שמשך מספר חודשים עבד בעסק מבלי לקבל שכר כלל.

4. מעיון בדוחות החשבונאיים של החברה שהוגשו לי לא ניתן לראות ירידה בהכנסות החברה. נתבע 1 טען בעדותו שבדוחות רואים רק את ההכנסות ולא את הרווח, אבל הוא גם העיד שהוצאות החברה פחות או יותר קבועות וצפויות ודווקא ההכנסות אינן צפויות, כך שנתבע 1 סותר את עצמו ואינו אמין.

5. בדיעבד הסתבר לתובע שהנתבעים מכרו את הפעילות בחברה למישהו אחר בשם יורם איציק (עד הגנה 1). מר איציק העיד כי רכש את הפעילות הכלכלית של נתבעת 3, לרבות מוניטין החברה, המלאי שלה והתחייבויותיה לספקים, והכל במחיר של מעל מיליון ₪ אותם שילם לנתבעים. הנתבעים לא דווחו לתובע על עסקה זו למרות שהוא בעלים של מחצית מנתבעת 3 והדברים נעשו מאחורי גבו. אין מחלוקת שהתובע לא נרשם כמורשה

--- סוף עמוד 2 ---

חתימה בחשבון הבנק של החברה ולא בשום מקום אחר והנתבעים הם מורשי החתימה היחידים בח"ן החברה.

בשלב זה נערתתי לבקשת התובע והוצאתי צו עיקול כמפורט בהחלטתי מיום 11.09.17.

5. הנתבעים מבקשים לבטל את העיקולים שהוטלו. לטענתם התובע אינו עוד בעלים של 50% ממניות החברה מכיון שהם דיללו את מניות התובע בחברה לאחר שהתריעו בפניו כי בכוונתם לדלל את מניותיו מכיון שהוא נמנע מלהשקיע כסף בחברה שעה שהם עצמם, כלומר נתבעים 1 ו-2 השקיעו סכומים משמעותיים בחברה. לתמיכה בטענותיהם הם צירפו לבקשתם לביטול עיקול את מכתבו של נתבע 1 מיום 24.01.16 ואת תצהירו של השליח, **מר יצחק גרשון** אשר לכאורה מסר את המכתב לתובע. השליח גרשון צירף לתצהירו אישור מסירה מיום 25.01.16 והסביר בתצהיר שהוא המנהל והבעלים של משרד שליחויות בשם "גרשון שירותים", הוא התבקש לבצע מסירה כאמור, הגיע לכתובת התובע, איש לא היה בבית ולכן הדביק את המעטפה על דלת הבית ולמחרת ביקר שוב במקום ווידא שהמעטפה נאספה ולא הייתה מודבקת עוד על דלת הבית.

6. בחקירתו לא ידע מר גרשון להסביר מדוע כתב בתצהירו "דלת הבית", כאשר הוא מודה שהבית מוקף חצר, לחצר שער נעול והוא לא הצליח להיכנס לחצר הבית ולעבור מעבר לשער. עוד הוא לא ידע להסביר מדוע המסירה בוצעה על ידו לכאורה ביום 25.01.16 והתצהיר ניתן על ידו רק כשנה ו-9 חודשים לאחר מכן ביום 19.09.17. לדבריו זו הייתה מסירה רגילה ולא חריגה ולכן לא מצא לנכון לצלם את הפעולה שביצע. למרות זאת, כאשר נשאל כיצד יתכן שהוא זוכר את הדברים השיב כי מדובר באירוע חריג בו התבקש לבדוק אם המעטפה נשארה מודבקת על הדלת. אינני מאמין לשליח גרשון, ובעניין זה אני מוצא לנכון להפנות גם לתא"מ [32981-03-15](#) שם טען אותו יצחק גרשון כי הוא אינו בעלים ואינו מנהל של משרד השליחויות "גרשון שירותים", העסק שייך לדבריו לאשתו והוא אפילו לא עובד שכיר של העסק אלא רק בבחינת "בעל עוזר". הוא אינו שכיר, אינו שותף ובוודאי שלא בעלים של העסק, כך טען מר גרשון באותו תיק שהסתיים בפסק דין ביום 26.12.16, ואילו כמה חודשים לאחר מכן, בתצהירו הנוכחי, הוא טוען בפירוש שהוא הבעלים והמנהל של אותו עסק ובעדותו בדיון ציין כי הוא בעלים של העסק כבר מזה כ-10 עד 15 שנים.

7. התובע טוען שמעולם לא הודיעו לו על דילול מניותיו ושמכתבו של נתבע מיום 24.01.16 מעולם לא הגיע לידי ואני מאמין לו ואינני מאמין לעד יצחק גרשון אשר סותר עצמו כמפורט לעיל, מה גם שלא ברור לי כיצד החלטה כה דרסטית של דילול מניות מ-50% ל-5% נעשתה במשלוח מכתב שבפירושו לא "התקבל" על ידי הנמען וכיצד זה הנתבעים לא מצאו לנכון לטלפן לתובע ולשוחח עמו על כוונתם, שלא לאמר להיפגש עמו, כיצד זה מצאו

--- סוף עמוד 3 ---

לנכון להתריע בפניו על נושא ההשקעות הכספיות בחברה רק באותו מכתב יחיד מיום 24.01.16, מכתב שאיני מאמין כי נשלח כלל לתובע.

8. עד נוסף שהעיד מטעם הנתבעים הוא עד הגנה 1, **מר יורם איציק**. אותו עד טוען שלפני שקנה את הפעילות העסקית של נתבעת 3 הוא פנה אל התובע, שאל אותו אם נתבעים 1 ו-2 חייבים

לו כסף ונענה בשלילה ועוד הוא מוסיף כי התובע אמר לו במפורש בנוגע לנתבע 1 "הוא לא חייב לי שקל, את מה שהיה בינינו סגרנו". עוד הוא ציין בתצהירו כי לא ניתן היה להבין מהשיחה שלו עם התובע שקיימת מחלוקת כלשהי בין התובע לנתבעים.

התובע מאשר שמר איציק פנה אליו, אולם לדבריו אותו איציק התעניין באופן כללי בחברה, כמו רבים אחרים שפנו אליו באותו עניין, לא שאל כלל אם היו חובות או לא, ולכן התובע לא התייחס לכך, כמפורט בפרוטוקול הדיון.

9. אינני מאמין למר איציק מכוון שאין כל היגיון בכך שהתובע ישקר למר איציק ויאמר שמר ביטון לא חייב לו מאומה, זאת כאשר אותה עת תלויה ועומדת ביניהם התביעה הנוכחית בסך 1,200,000 ₪. אינני מוצא סיבה או היגיון כלשהו באמירה שכזו מטעם התובע. מר איציק מאשר שהוא זה אשר מפעיל היום את העסק והוא מעסיק את נתבעים 1 ו-2 בעסק כשכירים. כאשר הוא נשאל כיצד זה נתבע 1 מפרסם פרסומות והמלצות לעסק בעמוד הפייסבוק שלו, של נתבע 1, בזמן שלכאורה העסק כבר נמכר למר איציק ומנוהל על ידו, הוא מסביר זאת בכך שנתבע 1 הוא הרוח החיה של העסק, בזכותו באים לקוחות לעסק, אנשים מכירים אותו שם כבר 30 שנה וכו'.

הנתבע לעומת זאת טען בעדותו שמדובר בעסק שנמצא ברחוב ראשי ומרוויח כסף מלקוחות מזדמנים, תיירים בעיקר, שב"חים יוצאי אריתראה וסודן וכו', כפי שפירט בעדותו. הוא טרח והדגיש בעדותו כי לא מדובר בעסק שכונתי עם לקוחות קבועים מוכרים, מה שסותר סתירה של ממש את דבריו של העד איציק.

10. הנתבע מעלה טענות חשבונאיות קשות ומורכבות, כאשר לדבריו הוא ואשתו השקיעו סכומי כסף ניכרים בעסק ואילו התובע לא עשה כן. דא עקא שטענותיו של הנתבע אינן תואמות את המסמכים החשבונאיים שהוגשו לתיק בית המשפט מהם נחזה לכאורה כי הנתבעים עשו תרגיל חשבונאי מתוחכם, לכאורה נתבעת 2 לוותה כסף מנתבעת 3 והשקיעה את אותו סכום כסף שלוותה בנתבעת 3, ומכאן טענתם של הנתבעים שהם השקיעו כסף בחברה ואילו התובע לא עשה כן.

--- סוף עמוד 4 ---

11. טענה נוספת לנתבעים שהתובע משך כספים בסכומים ניכרים מהחברה כאשר הם מתייחסים למשכורת החודשית שקיבל בגין עבודתו בעסק ככספים שהוא משך מהחברה, זאת שעה שמדובר בשכר עבודה מוסכם ואין מחלוקת שגם הנתבעים קיבלו שכר מהחברה.

הנתבעים טוענים שהחברה החזירה לתובע חלק מהשקעתו בחברה בסכום של 680,000 ₪, כאשר הם מתעלמים לחלוטין מהמשכורת שהוא היה זכאי לקבל כפי שהוא טוען וכפי שהם מסכימים באופן חלקי. טענתם של הנתבעים אינה הגיונית כלל וכלל שעה שאין מחלוקת שהתובע שילם להם סכומים נכבדים, גם אם אתייחס רק לסכומים שהם מודים שהוא שילם להם מדובר בסכומים של כ- 800,000 ₪ שהם מודים שקיבלו בהתייחסם לסעיף 18 לכתב התביעה.

12. הנתבעים טוענים שלפתע בשנת 2015 רווחי העסק קטנו עד מאוד, אולם טענותיהם אלה אינן עולות כלל מהדוחות החשבונאיים של העסק שהוגשו לי. לטענתם זו הסיבה שהחברה הפסיקה לשלם לתובע משכורת, טענה לא סבירה לאור העובדה שהתובע עבד כל יום שעות רבות בעסק ועל פי ההסכם היה מגיע לו שכר עבור כך.

בנסיבות אלה, כאשר הנתבעים מבקשים להסתמך על טענות חשבונאיות מורכבות וכאשר מהמסמכים שהוגשו לי עולה תמונה הפוכה, היה עליהם להביא לעדות את רואה החשבון של החברה בכדי שיבהיר את הדברים, מה שלא נעשה על ידם.

סיכומי של דבר, עדויותיהם של נתבע 1 ושני העדים מטעמו אינה מהימנה עלי בעוד שהתובע אמין ודובר אמת והתמונה המצטיירת היא שהנתבעים עשו יחד אחת לגזול מהתובע את כספו, שעה שקיבלו ממנו את הכסף כנגד 50% ממניות החברה ולאחר מכן רוקנו את החברה מתוכן כשמכרו לכאורה למר איציק את כל הפעילות העסקית שלה יחד עם המלאי והמוניטין ולא חלקו עם התובע את הסכום שקיבלו. מובהר כי מסקנתי זו היא לצורך הכרעה בבקשה הנוכחית ואין בה כדי להעיד על פסק הדין הסופי שיינתן לאחר שתפרש התמונה במלואה.

לטענת התובע יתכן שנתבעים 1 ו-2 כלל לא מכרו את העסק אלא מציגים מצג שווא יחד עם מר איציק, אולם לא מצאתי לנכון לדון בשאלה זו כעת והיא תידון במידת הצורך בהמשך

ניהולו של התיק, ככל שתועלה על ידי הצדדים.

בנסיבות אלה הבקשה נדחית והנתבעים יחד ולחוד יישאו בהוצאות התובע בגין בקשה זו בסך 20,000 ₪.

--- סוף עמוד 5 ---

עקב מעברי לבית המשפט בתל אביב תפנה המזכירות את התיק לסגן הנשיאה, כבוד השופט מוטי לוי אשר ינתב את התיק להמשך ניהול בפני מותב אחר.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשע"ח, 11 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

ליאור ברינגר 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

--- סוף עמוד 6 ---

תא (אי) 44408-02-16 סמי מור נ' שלמה ביטון

www.nevo.co.il